

Arrest

nr. 246 919 van 7 januari 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 12 augustus 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 juli 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 november 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 december 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Pakistaanse nationaliteit te bezitten, een soennitische Pashtu te zijn en afkomstig te zijn uit Usmanpateh, Barkholozo, Bajaur Agency in de provincie Khyber-Pakhtunkhwa. U zou daar ook altijd blijven wonen tot u zo'n zeven jaar geleden omwille van de problematische situatie richting Lahore verhuisde. Uw oom langs vaderszijde was immers een lid van de taliban en zo'n zeven à acht jaar geleden viel hij de ouderen in het dorp lastig. Hij wenste dat u zich zou aansluiten bij de taliban, maar stootte op verzet van uw vader. U zou regelmatig geslagen worden door uw oom die u steevast trachtte te overtuigen. U keerde slechts sporadisch terug naar uw dorp en ging nadien terug naar Lahore waar u handelde in sokken. Eind 2017 keerde uw vader echter alleen terug naar het dorp, ontaardde een zoveelste discussie met uw oom en werd uw vader neergeschoten. U keerde zelf terug naar uw dorp om

de begrafenis te regelen, maar zocht nadien onderdak bij uw andere oom in een dorp verderop. Hij zou uw vertrek uit Pakistan regelen en nog steeds in 2017 reisde u richting Quetta waar u de grens met Iran zou oversteken. U passeerde onderweg nog Turkije, Macedonië, Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk alvorens u op 26 november 2019 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende in België.

Ter staving van dit verzoek legde u kopieën neer van uw identiteitskaart en die van uw vader, alsook een kopie van uw 'Character Certificate', inclusief vertaling naar het Engels.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vast dat u noch de status van Vluchteling, noch de Subsidiare beschermingsstatus kan worden toegekend.

Vooreerst legde u geen enkel origineel stuk neer ter staving van uw identiteit. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS dd. 13 februari 2020, p. 1) werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van dergelijke documenten. Zo is de identiteit van een verzoeker een essentieel element in zijn verzoek om internationale bescherming én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit (en relaas) zo goed mogelijk te staven. Ter staving van uw identiteit legde u dan wel een kopie neer van de identiteitskaart van u en uw vader, doch kan aan dergelijke stukken amper bewijswaarde worden toegekend daar deze altijd onderhevig kunnen geweest zijn aan mogelijk knip- en plakwerk. Te meer uit toegevoegde informatie ook nog eens blijkt dat allerhande Pakistaanse documenten, wegens 's lands corruptiegraad eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt en u zelf verklaarde te hebben gelogen over uw leeftijd bij de aanvraag van uw identiteitskaart, kan aan dergelijke kopieën eigenlijk geen waarde worden gehecht. Wat er ook van zij, u dan gevraagd naar originele identiteitsstukken, meende u dat deze zich nog in Pakistan bevonden en wegens de huidige transportproblemen niet konden worden verzonden. Daargelaten dit slechts een blote bewering is, dient vermeld dat u zich reeds sinds november 2019 in België bevond, dit ruim voor de wereldwijde gezondheids crisis was en u aldus meer dan tijd genoeg lijkt te hebben gehad om dergelijke originele identiteitsstukken te verkrijgen. Het lijkt er dan ook sterk op dat u weinig tot geen ernstige pogingen heeft ondernomen, hetgeen eigenlijk niet ernstig is. De desinteresse die u hebt tentoongespreid ondermijnt uw geloofwaardigheid dan ook in grote mate. U werd meermaals gewezen op het belang van stukken ter ondersteuning van uw verzoek. Ook het door u neergelegde 'character certificate', evenzeer slechts een kopie, kan niet overtuigen. Bovendien werd dit pas zeer recent opgesteld en draagt dit bijgevolg een bijzonder gesolliciteerd karakter. Dat u daarenboven ook nog eens zou laten optekenen uw eigen geboortedatum niet te kennen, te hebben gelogen over de geboortedatum op uw identiteitskaart (supra) en de geboortedatum op uw 'character certificate' hier ook nog eens van afwijkt, komt uw geloofwaardigheid niet ten goede (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, dd. 15 juni 2020, p. 2-5). Het ontbreken van een origineel identiteitsbewijs ondermijnt uw geloofwaardigheid hoe dan ook een eerste keer daar u het CGVS geen duidelijk zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt.

Ten tweede wordt uw geloofwaardigheid ook compleet ondermijnd door vage, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen doorheen uw relaas. Vooreerst legde u immers geen enkel stuk neer ter staving van uw relaas, waardoor dit in wezen niets meer is dan een blote bewering, dewelke bovendien allerminst overtuigt. Zo verklaarde u problemen te hebben gehad met uw oom, doch gevraagd wanneer dit allemaal begon wist u dit niet beter te plaatsen dan "7-8 jaar voordien". U meende daarop te zijn verhuisd richting Lahore, doch waarom u dat niet zou hebben verteld ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), leek ook u niet te kunnen verklaren. Dat men dat niet exact zou hebben gevraagd, is immers geen afdoende verschoning voor dergelijke hiaat. In elk geval, u zou slechts sporadisch terugkeren naar huis en meende dat tijdens één van die bezoeken uw vader door uw oom zou worden neergeschoten. U had echter geen idee wanneer precies uw vader het leven zou hebben gelaten en kon ook dit niet beter situeren dan "het was op het einde van 2017". U beweerde dat uw oom u wenste te rekruteren voor de taliban, maar waarom net u werd uitverkoren, bleek ook u niet te kunnen uitleggen. U stelde dat u zou moeten vechten in Afghanistan, maar gevraagd of u dan ervaring had met wapens bleek dat niet het geval te zijn. Evenmin wist u te overtuigen wat betreft de rol van uw oom bij de taliban. Zo wist u slechts op te merken dat uw oom "al zeer lang daar bij zit" en gevraagd wat zijn rol bij de taliban was kon u dit niet beter omschrijven dan: "Hij vocht bij de taliban, in verschillende regio's

(...), en als er actie was tegen de Taliban ging hij naar Afghanistan". U had daar, behalve dat hij mensen zou rekruteren, helemaal niets meer aan toe te voegen, hetgeen toch wel heel beknopt is. Hoe dan ook, u stelde dat u na de dood van uw vader zou terugkeren naar uw dorp voor de begrafenis, doch waarom u een dergelijk risico zou nemen is niet helemaal ernstig. Zo ook zou u na de begrafenis bij uw oom logeren, bleek ook dit slechts in een dorp verderop te zijn en leek u ook dit te zijn vergeten te vermelden ten aanzien van de DVZ. Opnieuw raakt een dergelijke zorgeloosheid werkelijk kant noch wal. Nog frapperanter is evenwel dat u Pakistan alleen zou hebben verlaten, terwijl ook uw broer volgens u het risico zou lopen gerekruteerd te worden. Dat uw broer ziek zou zijn geweest is niet alleen slechts een blote bewering, maar kan evenmin als verschoning gelden waarom u uw familie alleen zou achterlaten. Evenmin overtuigt de vaststelling dat u eigenlijk nooit hulp zou hebben gezocht voor uw problemen in Pakistan. U stelde dan wel dat uw regio ver verwijderd ligt "van de regering", al moest u nadien wel schoorvoetend toegeven dat er wel een (Assistant) Political Agent en "Tehsildars" in uw regio waren. Wie zij waren wist u echter niet. Het vermoeden rijst dan ook dat u uw (beweerde) regio van herkomst al veel langer hebt verlaten dan u wilt doen uitschijnen en u wellicht helemaal nooit bent teruggekeerd (Verklaring DVZ, dd. 13 februari 2020, p. 6 & CGVS, p. 5-6, 10-14). Bovenstaande vaststellingen zijn tekenend voor uw absolute gebrek aan oprechtheid en ondermijnen de geloofwaardigheid van uw relaas compleet.

Ten derde kon ook uw reisweg niet overtuigen. Zo legde u vooreerst geen enkel stuk neer ter staving van uw reisweg (tickets, foto's), waardoor ook dit niets meer dan een blote bewering is die niet overtuigt. U had immers geen idee wanneer u Pakistan precies zou hebben verlaten en kon dit niet beter plaatsen dan "eind 2017". U had geen idee waar u de grens met Iran zou zijn overgestoken en wist naast "Wan", niet één plaats te benoemen die u in Iran zou zijn gepasseerd. Tot slot merkt het CGVS op dat u geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend in de Europese landen waarlangs u naar België reisde (Verklaring DVZ, p. 10, Vraag 22). Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en een verzoek indient zodra hij daartoe de kans heeft. Dat u dit naliet in de landen die u passeerde en pas in België een verzoek om internationale bescherming indiende doet finaal afbreuk aan de beweerde reden van vertrek en uw ingeroepen vrees voor vervolging (CGVS, p. 8-9).

U hebt dus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegde ter staving van uw relaas werden allen reeds besproken en vermogen niet bovenstaande appreciatie in positieve zin te wijzigen. Documenten hebben hoe dan ook slechts een ondersteunende functie, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten geenszins de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Information Report : Pakistan Security Situation van oktober 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_pakistan_security_situation_report_20191030.pdf) dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geïspireerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er soms ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt duidelijk dat de veiligheidssituatie in geheel Pakistan de voorbije jaren sterk verbeterd is en deze trend zich in het voorbije jaar heeft verder gezet. Zo is er sprake van een duidelijke daling in het aantal terroristische aanslagen, alsook een vermindering van het aantal sektarisch geïnspireerde veiligheidsincidenten. Ook het aantal te betreuren burgerdoden en gewonden is in geheel Pakistan sterk gedaald. Uit dezelfde informatie blijkt echter ook dat de veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's op heden problematisch blijft. Het noordwesten van

Pakistan wordt nog steeds geteisterd door opflakkerend geweld, gepleegd door zowel militanten als regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de tribale districten in Khyber-Pakhtunkwa (KP) (de voormalige FATA). Deze districten werden in mei 2018 aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en vormen sindsdien administratief deel van de provincie. In bepaalde van deze districten, meer specifiek Noord- en Zuid-Waziristan, is de veiligheidssituatie precair en zal aan verzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet worden toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Hoewel de situatie in de overige delen van KP en de provincies Punjab, Sindh, Balochistan en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend te zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincies Punjab en Khyber-Pakhtunkwa te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in de provincie Punjab de vorm aanneemt van terroristische aanslagen, sektarisch geweld, etno-politiek en electoraal geweld, en crimineel geweld. De provincie Punjab wordt beschouwd als het politieke en economische centrum van Pakistan. De dalende trend van de voorbije jaren wat het aantal terroristische aanslagen, targeted killings en burgerslachtoffers betreft wordt verder gezet in de rapporteringsperiode, waarbij vooral een grote daling in het aantal terreuraanslagen kan worden vastgesteld. Ten opzichte van 2017 is er sprake van een grote vermindering in het aantal slachtoffers in Punjab, waarbij slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers in de provincie wordt gerapporteerd. UN OCHA maakt geen melding van een uitwaartse ontheemding uit Lahore of uit andere districten in de provincie Punjab.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Punjab incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de militaire operaties in de tribale districten van Khyber-Pakhtunkwa (de voormalige FATA), alsook de maatregelen genomen in het kader van het National Action Plan ervoor gezorgd hebben dat de veiligheidssituatie in Khyber-Pakhtunkwa (KP) sinds 2014 opmerkelijk verbeterd is. Operatie Zarb e-Azb heeft ertoe geleid dat de provincie als veiliger bestempeld wordt. In mei 2018 werden de voormalige tribale districten van FATA aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en vormen zij sindsdien administratief deel van de provincie. De veiligheid in de voormalige FATA-districten, met uitzondering van Noord- en Zuid-Waziristan, is de voorbije jaren sterk verbeterd door de opeenvolgende militaire campagnes in de regio en het verbreken van de macht van de gewapende groeperingen. Deze zijn weliswaar nog steeds actief in het gebied, maar het Pakistaanse leger behoudt de controle over het grondgebied.

Daar waar er in de eerste helft van 2018 een verhoogd aantal aanslagen plaatsvonden tijdens de verkiezingsperiode, daalde het geweld in de tweede helft van 2018 en de eerste helft van 2019. Zowel het aantal terroristische aanslagen als het aantal veiligheidsoperaties nam af. Het geweld dat plaatsvindt in de provincie is daarenboven hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij ofwel de Pakistaanse veiligheidsdiensten, burgers met een specifiek profiel, militante doelwitten of overheidsinstellingen gevisieerd worden. Diverse bronnen maken voorts melding van een significante daling in het aantal slachtoffers, en uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal burgerslachtoffers in de provincie relatief beperkt is. UN OCHA maakt bovendien geen melding van een uitwaartse ontheemding uit de provincie, hoewel er sprake is van interne ontheemding in bepaalde districten van de voormalige FATA.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Khyber-Pakhtunkwa, uitgezonderd Noord- en Zuid-Waziristan, met enige regelmaat incidenten voordoen, er niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincies Punjab en Khyber-Pakhtunkwa in uw hoofde

dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincies Punjab en Khyber-Pakhtunkwa een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker geeft een uiteenzetting omtrent de inhoud van de motiveringsplicht en stelt, verwijzend naar rechtsleer en rechtspraak, op algemene wijze: *“In de mate waarin er zich contradicties en omissies in het verhaal van de verzoekende partij voordoen zijn deze zeker niet van dien aard om tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij te besluiten.”*

Waar hem een gebrek aan originele identiteitsdocumenten wordt verweten, betoogt verzoeker: *“Verzoekende partij kon enkel een kopie van haar identiteitskaart bekomen, en daar heeft zij erg veel moeite voor moeten doen. Zij heeft een begin van bewijs naar voor gebracht. Het gaat niet op om deze zondermeer van de hand te doen door te stellen dat corruptie vaak voorkomt in haar land. Zelfs als dit het geval zou zijn – quod certe non - uit niets in het dossier blijft dat verzoekende partij vervalste stukken zou hebben voorgelegd. Het gaat dan ook niet op om iedereen over dezelfde kam te scheren en zich te verschuilen achter algemeenheden om de voorgelegde stukken niet eens grondig te onderzoeken.”*

Vervolgens gaat verzoeker in op de aan hem verweten vage, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen. In dit kader doet hij gelden:

“Wat het verwijt van verwerende partij betreft aangaande het feit dat zij bepaalde zaken niet heeft vermeld bij de DVZ, wenst verzoekende partij op te merken dat zij op de DVZ amper de tijd kreeg om haar relaas samen te vatten. Zij kreeg telkens de boodschap kort en bondig te zijn en er werd haar gegarandeerd dat zij op de CGVS over voldoende tijd zou beschikken om haar vrees uiteen te zetten. Het gaat dan ook niet op om thans verzoekende partij te verwijten niet elk detail te hebben verteld op haar ‘gehoor’ op de DVZ. Zij meent dan ook dat dit geen afdoende argument vormt om haar relaas in twijfel te trekken.

Wat betreft de reden waarom haar oom juist haar viseerde om zich aan te sluiten bij de Taliban, kan zij alleen maar haar vermoedens meedelen, zijnde dat verzoekende partij jong en sterk was en paste in het profiel van strijders waarnaar de Taliban opzoek was.

Wat de juiste inhoud van de job van haar oom was, is ook geen redelijke kennis die verwerende partij mag verwachten van verzoekende partij. Immers, als lid van de Taliban was haar oom erg voorzichtig en discreet en hing hij niet aan de grote klok waar hij zich precies mee bezig hield binnen de Taliban.”

Verzoeker stelt bij het CGVS te hebben uitgelegd waarom hij is gevlucht uit Pakistan. De argumenten van verweerder gaan volgens hem dan ook niet op.

De motivering inzake zijn reisweg, is volgens verzoeker een argument dat helemaal niets te maken heeft met zijn aangehaalde problemen en vrees.

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande in hoofdorde om de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het onderhavige verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht gesteld wordt dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.4. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van problemen met en een vrees ten aanzien van zijn oom, die lid zou zijn van de taliban.

In de bestreden beslissing wordt in dit kader echter vooreerst met recht gemotiveerd dat de algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen wordt ondergraven doordat hij ter staving van zijn voorgehouden identiteit geen originele identiteitsdocumenten bijbrengt en ter verklaring van dit ontbreken van originele identiteitsdocumenten geen bevredigende uitleg heeft verstrekt. De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Vooreerst legde u geen enkel origineel stuk neer ter staving van uw identiteit. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS dd. 13 februari 2020, p. 1) werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van dergelijke documenten. Zo is de identiteit van een verzoeker een essentieel element in zijn verzoek om internationale bescherming én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit (en relaas) zo goed mogelijk te staven. Ter staving van uw identiteit legde u dan wel een kopie neer van de identiteitskaart van u en uw vader, doch kan aan dergelijke stukken amper bewijswaarde worden toegekend daar deze altijd onderhevig kunnen geweest zijn aan mogelijk knip- en plakwerk. Te meer uit toegevoegde informatie ook nog eens blijkt dat allerhande Pakistaanse documenten, wegens 's lands corruptiegraad eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt en u zelf verklaarde te hebben gelogen over uw leeftijd bij de aanvraag van uw identiteitskaart, kan aan dergelijke kopieën eigenlijk geen waarde worden gehecht. Wat er ook van zij, u dan gevraagd naar originele identiteitsstukken, meende u dat deze zich nog in Pakistan bevonden en wegens de huidige transportproblemen niet konden worden verzonden. Daargelaten dit slechts een blote bewering is, dient vermeld dat u zich reeds sinds november 2019 in België bevond, dit ruim voor de wereldwijde gezondheids crisis was en u aldus meer dan tijd genoeg lijkt te hebben gehad om dergelijke originele identiteitsstukken te verkrijgen. Het lijkt er dan ook sterk op dat u weinig tot geen ernstige pogingen heeft ondernomen, hetgeen eigenlijk niet ernstig is. De desinteresse die u hebt tentoongespreid ondermijnt uw geloofwaardigheid dan ook in grote mate. U werd meermaals gewezen op het belang van stukken ter ondersteuning van uw verzoek. Ook het door u neergelegde 'character certificate', evenzeer slechts een kopie, kan niet overtuigen. Bovendien werd dit pas zeer recent opgesteld en draagt dit bijgevolg een bijzonder gesolliciteerd karakter. Dat u daarenboven ook nog eens zou laten optekenen uw eigen geboortedatum niet te kennen, te hebben gelogen over de geboortedatum op uw identiteitskaart (supra) en de geboortedatum op uw 'character certificate' hier ook nog eens van afwijkt, komt uw geloofwaardigheid niet ten goede (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, dd. 15 juni 2020, p. 2-5). Het ontbreken van een origineel identiteitsbewijs ondermijnt uw geloofwaardigheid hoe dan ook een eerste keer daar u het CGVS geen duidelijk zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Hij vergenoegt zich er immers toe te beweren dat hij veel moeite zou hebben gedaan om een kopie van zijn identiteitskaart te bekomen, te poneren dat verweerder niet zou mogen verwijzen naar de alom verbreide corruptie in Pakistan en eenvoudigweg aan te geven dat de door hem bijgebrachte documenten niet vervalst zijn. Met dit betoog doet verzoeker op generlei wijze afbreuk aan de

voormelde, inzake de door hem neergelegde kopieën van documenten en door hem afgelegde verklaringen gedane vaststellingen.

Vooreerst kan in dit kader worden opgemerkt dat, nog daargelaten dat niet kan worden ingezien hoe zulks zou kunnen worden aangetoond op basis van kopieën, geenszins moet worden bewezen dat de betreffende stukken vals zouden zijn om hieraan bewijswaarde te ontzeggen. Ook omwille van andere redenen dan hun bewezen valsheid kan er worden beslist om geen bewijswaarde toe te kennen aan deze stukken.

De Raad treedt verweerder bij waar deze oordeelt dat niet de minste bewijswaarde kan worden gehecht aan de *in casu* en door verzoeker neergelegde kopieën, en dit gelet op (i) de manipuleerbaarheid van kopieën; (ii) het gegeven dat zulke documenten in Pakistan vanwege de wijdverbreide corruptie eenvoudigweg illegaal en tegen betaling kunnen worden verkregen; (iii) het feit dat verzoeker zelf aangaf zijn geboortedatum niet te kennen en over zijn leeftijd te hebben gelogen bij het aanvragen van zijn identiteitskaart; (iv) het recente en gesolliciteerde karakter van het 'character certificate'; (v) de geboortedatum op dit document ook nog eens afwijkt van de geboortedatum op de identiteitskaart.

De vaststelling dat verzoeker blijkbaar geen ernstige poging heeft ondernomen om zijn originele identiteitsstukken te bekomen en hieromtrent desinteresse vertoonde, laat verzoeker onverlet.

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Ten tweede wordt uw geloofwaardigheid ook compleet ondermijnd door vage, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen doorheen uw relaas. Vooreerst legde u immers geen enkel stuk neer ter staving van uw relaas, waardoor dit in wezen niets meer is dan een blote bewering, dewelke bovendien allerminst overtuigt. Zo verklaarde u problemen te hebben gehad met uw oom, doch gevraagd wanneer dit allemaal begon wist u dit niet beter te plaatsen dan “7-8 jaar voordien”. U meende daarop te zijn verhuisd richting Lahore, doch waarom u dat niet zou hebben verteld ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), leek ook u niet te kunnen verklaren. Dat men dat niet exact zou hebben gevraagd, is immers geen afdoende verschoning voor dergelijke hiaat. In elk geval, u zou slechts sporadisch terugkeren naar huis en meende dat tijdens één van die bezoeken uw vader door uw oom zou worden neergeschoten. U had echter geen idee wanneer precies uw vader het leven zou hebben gelaten en kon ook dit niet beter situeren dan “het was op het einde van 2017”. ”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontcrachten. Voor het ontbreken van enig bewijsstuk ter staving van zijn relaas, biedt hij niet de minste verklaring. Ook de vaststellingen inzake de kennelijke vaagheden en het gebrek aan tijdssituering omtrent de kernelementen in zijn relaas (de aanvang van zijn problemen en het ogenblik waarop zijn vader zou zijn overleden), laat verzoeker geheel ongemoeid. Voorts tracht verzoeker de voormelde, frappante omissie in zijn verklaringen bij de DVZ ten onrechte te vergoelijken en toe te schrijven aan het korte verloop van het gehoor aldaar. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielpcedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een dermate essentieel en frappant gegeven hierin niet zou hebben vermeld.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“U beweerde dat uw oom u wenste te rekruteren voor de taliban, maar waarom net u werd uitverkoren, bleek ook u niet te kunnen uitleggen. U stelde dat u zou moeten vechten in Afghanistan, maar gevraagd of u dan ervaring had met wapens bleek dat niet het geval te zijn.”

Verzoeker slaagt er niet in om dit motief te ontcrachten. Aangezien hij klaarblijkelijk geen ervaring had met wapens, kan bezwaarlijk worden aangenomen dat hij, zoals hij voorhoudt in het verzoekschrift, zou passen in het profiel van strijders waarnaar de taliban op zoek waren en is het niet aannemelijk dat hij zou worden gerekruteerd om te gaan vechten in Afghanistan.

Voorts wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Evenmin wist u te overtuigen wat betreft de rol van uw oom bij de taliban. Zo wist u slechts op te merken dat uw oom “al zeer lang daar bij zit” en gevraagd wat zijn rol bij de taliban was kon u dit niet beter omschrijven dan: “Hij vocht bij de taliban, in verschillende regio’s (...), en als er actie was tegen de taliban ging hij naar Afghanistan”. U had daar, behalve dat hij mensen zou rekruteren, helemaal niets meer aan toe te voegen, hetgeen toch wel heel beknopt is.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Het is immers niet aannemelijk dat verzoekers oom verzoeker jarenlang zou hebben proberen te overtuigen om de taliban te vervoege zonder daarbij ook maar enige dienstige informatie over zijn eigen functie bij de taliban te verstrekken. Evenmin is het, gelet op de door verzoeker voorgehouden problemen en vrees, geloofwaardig dat verzoeker zich over de precieze activiteiten en functie van zijn oom zelf niet nader zou hebben geïnformeerd.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Hoe dan ook, u stelde dat u na de dood van uw vader zou terugkeren naar uw dorp voor de begrafenis, doch waarom u een dergelijk risico zou nemen is niet helemaal ernstig. Zo ook zou u na de begrafenis bij uw oom logeren, bleek ook dit slechts in een dorp verderop te zijn en leek u ook dit te zijn vergeten te vermelden ten aanzien van de DVZ. Opnieuw raakt een dergelijke zorgeloosheid werkelijk kant noch wal.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Voor zijn risicovolle en zorgeloze gedrag, biedt hij niet de minste uitleg. Verder kon, mede gelet op het voorgaande, weldegelijk worden verwacht dat hij bij de DVZ melding zou hebben gemaakt van het markante gegeven dat hij na de begrafenis van zijn vader bij zijn oom zou hebben gelogeed.

Verzoeker laat de bestreden beslissing bovendien volledig onverlet waar gesteld wordt:

“Nog frappanter is evenwel dat u Pakistan alleen zou hebben verlaten, terwijl ook uw broer volgens u het risico zou lopen gerekruteerd te worden. Dat uw broer ziek zou zijn geweest is niet alleen slechts een blote bewering, maar kan evenmin als verschoning gelden waarom u uw familie alleen zou achterlaten. Evenmin overtuigt de vaststelling dat u eigenlijk nooit hulp zou hebben gezocht voor uw problemen in Pakistan. U stelde dan wel dat uw regio ver verwijderd ligt “van de regering”, al moest u nadien wel schoorvoetend toegeven dat er wel een (Assistant) Political Agent en “Tehsildars” in uw regio waren. Wie zij waren wist u echter niet. Het vermoeden rijst dan ook dat u uw (beweerde) regio van herkomst al veel langer hebt verlaten dan u wilt doen uitschijnen en u wellicht helemaal nooit bent teruggekeerd (Verklaring DVZ, dd. 13 februari 2020, p. 6 & CGVS, p. 5-6, 10-14). Bovenstaande vaststellingen zijn tekenend voor uw absolute gebrek aan oprechtheid en ondermijnen de geloofwaardigheid van uw relaas compleet.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze volledig onverlet laat, onverminderd overeind.

Tevens wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd als volgt:

“Ten derde kon ook uw reisweg niet overtuigen. Zo legde u vooreerst geen enkel stuk neer ter staving van uw reisweg (tickets, foto's), waardoor ook dit niets meer dan een blote bewering is die niet overtuigt. U had immers geen idee wanneer u Pakistan precies zou hebben verlaten en kon dit niet beter plaatsen dan “eind 2017”. U had geen idee waar u de grens met Iran zou zijn overgestoken en wist naast “Wan”, niet één plaats te benoemen die u in Iran zou zijn gepasseerd.”

Verzoeker tracht de in de voormelde motivering gedane vaststellingen ten onrechte te minimaliseren en af te doen als zijnde irrelevant. Gelet op de op hem rustende medewerkingsplicht, en hetgeen hieromtrent onder meer wordt gesteld in artikel 48/6, § 1 en artikel 51 van de Vreemdelingenwet, mocht weldegelijk worden verwacht dat verzoeker de nodige stukken zou voorleggen ter staving van en een duidelijk zicht zou bieden op zijn reisweg. Dat hij naliet zulks te doen, vormt een negatieve indicatie voor de algehele geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Verzoeker laat de bestreden beslissing voor het overige geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Tot slot merkt het CGVS op dat u geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend in de Europese landen waarlangs u naar België reisde (Verklaring DVZ, p. 10, Vraag 22). Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en een verzoek indient zodra hij daartoe de kans heeft. Dat u dit naliet in de landen die u passeerde en pas in België een verzoek om internationale bescherming indiende doet finaal afbreuk aan de beweerde reden van vertrek en uw ingeroepen vrees voor vervolging (CGVS, p. 8-9).”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel ongemoeid laat, onverminderd gelden.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan het door verzoeker ten berde gebrachte asielaanvraag en de hieruit voortgesproten problemen en vrees voor vervolging.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Ingevolge deze vaststellingen, toont verzoeker niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Omtrent de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing verder met recht gemotiveerd:

“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Information Report : Pakistan Security Situation van oktober 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_pakistan_security_situation_report_20191030.pdf dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici gevisieerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er soms ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt duidelijk dat de veiligheidssituatie in geheel Pakistan de voorbije jaren sterk verbeterd is en deze trend zich in het voorbije jaar heeft verder gezet. Zo is er sprake van een duidelijke daling in het aantal terroristische aanslagen, alsook een vermindering van het aantal sektarisch geïnspireerde veiligheidsincidenten. Ook het aantal te betreuren burgerdoden en gewonden is in geheel Pakistan sterk gedaald. Uit dezelfde informatie blijkt echter ook dat de veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's op heden problematisch blijft. Het noordwesten van Pakistan wordt nog steeds geteisterd door opflakkerend geweld, gepleegd door zowel militanten als regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de tribale districten in Khyber-Pakhtunkwa (KP) (de voormalige FATA). Deze districten werden in mei 2018 aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en vormen sindsdien administratief deel van de provincie. In bepaalde van deze districten, meer specifiek Noord- en Zuid-Waziristan, is de veiligheidssituatie precair en zal aan verzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet worden toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Hoewel de situatie in de overige delen van KP en de provincies Punjab, Sindh, Balochistan en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend te zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincies Punjab en Khyber-Pakhtunkwa te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in de provincie Punjab de vorm aanneemt van terroristische aanslagen, sektarisch geweld, etno-politiek en electoraal geweld, en crimineel geweld. De provincie Punjab wordt beschouwd als het politieke en economische centrum van Pakistan. De dalende trend van de voorbije jaren wat het aantal terroristische aanslagen, targeted killings en burgerslachtoffers betreft wordt verder gezet in de rapporteringsperiode, waarbij vooral een grote daling in het aantal terreuraanslagen kan worden vastgesteld. Ten opzichte van 2017 is er sprake van een grote vermindering in het aantal slachtoffers in Punjab, waarbij slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers in de provincie wordt gerapporteerd. UN OCHA maakt geen melding van een uitwaartse ontheemding uit Lahore of uit andere districten in de provincie Punjab.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Punjab incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van “open combat” of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die

terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de militaire operaties in de tribale districten van Khyber-Pakhtunkwa (de voormalige FATA), alsook de maatregelen genomen in het kader van het National Action Plan ervoor gezorgd hebben dat de veiligheidssituatie in Khyber-Pakhtunkwa (KP) sinds 2014 opmerkelijk verbeterd is. Operatie Zarb e-Azb heeft ertoe geleid dat de provincie als veiliger bestempeld wordt. In mei 2018 werden de voormalige tribale districten van FATA aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en vormen zij sindsdien administratief deel van de provincie. De veiligheid in de voormalige FATA-districten, met uitzondering van Noord- en Zuid-Waziristan, is de voorbije jaren sterk verbeterd door de opeenvolgende militaire campagnes in de regio en het verbreken van de macht van de gewapende groeperingen. Deze zijn weliswaar nog steeds actief in het gebied, maar het Pakistaanse leger behoudt de controle over het grondgebied.

Daar waar er in de eerste helft van 2018 een verhoogd aantal aanslagen plaatsvonden tijdens de verkiezingsperiode, daalde het geweld in de tweede helft van 2018 en de eerste helft van 2019. Zowel het aantal terroristische aanslagen als het aantal veiligheidsoperaties nam af. Het geweld dat plaatsvindt in de provincie is daarenboven hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij ofwel de Pakistaanse veiligheidsdiensten, burgers met een specifiek profiel, militante doelwitten of overheidsinstellingen gevisieerd worden. Diverse bronnen maken voorts melding van een significante daling in het aantal slachtoffers, en uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal burgerslachtoffers in de provincie relatief beperkt is. UN OCHA maakt bovendien geen melding van een uitwaartse ontheemding uit de provincie, hoewel er sprake is van interne ontheemding in bepaalde districten van de voormalige FATA.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Khyber-Pakhtunkwa, uitgezonderd Noord- en Zuid-Waziristan, met enige regelmaat incidenten voordoen, er niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincies Punjab en Khyber-Pakhtunkwa in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincies Punjab en Khyber-Pakhtunkwa een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

Verzoeker laat de voormelde motieven geheel ongemoeid. Hij voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Evenmin reikt hij enige informatie aan die afbreuk zou kunnen doen aan voormelde motieven en/of de landeninformatie, die bovendien bij aanvullende nota van 10 december 2020 verder wordt bevestigd door nieuwe recente informatie waaronder het EASO Country of Origin Information Report: Pakistan Security Situation van oktober 2020, waarop deze motieven steunen. Derhalve toont verzoeker niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.6. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven januari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT